

497.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 21 czerwca 1932 r.

o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny”.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą „Polski Monopol Solny”, stanowiące samoistną osobę prawną z siedzibą w m. st. Warszawie.

Przedsiębiorstwo to będzie prowadzone na zasadach handlowych.

Art. 2. Przedsiębiorstwu „Polski Monopol Solny” powierza się eksploatawanie na rzecz Skarbu Państwa:

a) wyłącznego przywileju Skarbu Państwa (monopolu), określonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043),

b) państwowych salin i warzelnii soli oraz pól górniczych nadanych na sól, objętą monopolem sprzedaży soli, przekazywanych przedsiębiorstwu do eksploatacji w myśl postanowień art. 3.

Postanowienia lit. b) niniejszego artykułu nie dotyczą warzelnii soli Państwowego Zakładu Zdrojowego w Ciechocinku.

Art. 3. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny” przejmuje pod zarządek i w eksploatację wszystkie państwowe saliny i warzelnie soli, pozostające pod zarządem podległej Ministrowi Skarbu Dyrekcji Salin Państwowych.

Przedsiębiorstwo przejmuje równocześnie cały majątek państwowy ruchomy i nieruchomy, znajdujący się pod zarządem podległych Ministerstwu Skarbu Dyrekcji Salin Państwowych i Biura Sprzedaży Sól oraz wszelkie aktywa i pasywa, figurujące na rachunkach tych instytucyj, z tem, że majątek ruchomy przechodzi na własność przedsiębiorstwa, zaś w stosunku do majątku nieruchomego mieć będą zastosowanie postanowienia ust. 2 art. 6.

Przekazywanie przedsiębiorstwu pod zarządek i w eksploatację państwowych salin i warzelnii soli oraz pól górniczych, nadanych na sól, następować będzie w przyszłości na podstawie uchwał Rady Ministrów.

Art. 4. Przekazywanie eksploatacji państwowych salin i warzelnii soli oraz pól górniczych, nadanych na sól, objętą monopolem sprzedaży soli, innym osobom lub instytucjom, aniżeli przedsiębiorstwu „Polski Monopol Solny”, wymaga zgody Rady Ministrów i może następować tylko w przypadkach, gdy eksploatacja wspomnianych salin i warzelnii lub pól górniczych ma być prowadzona w innym celu, aniżeli uzyskiwanie soli, objętej monopolem sprzedaży soli.

Art. 5. Przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny” będzie wpisane do rejestru handlowego.

Wpisaniu do rejestru podlega firma, siedziba, przedmiot i władze przedsiębiorstwa.

Art. 6. Przedsiębiorstwu „Polski Monopol Solny” przysługiwać będzie prawo własności jedynie do uzyskiwanego majątku ruchomego.

Majątek nieruchomy, przekazywany przedsiębiorstwu przez Skarb Państwa, stanowić będzie własność Skarbu Państwa, pozostając jedynie pod zarządem i w użytkowaniu przedsiębiorstwa. To samo dotyczyć będzie majątku nieruchomego, nabywanego przez przedsiębiorstwo z własnych funduszy, który to majątek przedsiębiorstwo będzie nabywać na własność Skarbu Państwa.

Art. 7. Przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny” jest wolne od wszelkich danin publicznych z wyjątkiem opłat na rzecz Państwowego Funduszu Dro-

gowego, podatków komunalnych od gruntów i budynków, opłat komunalnych od przeniesienia własności nieruchomości, zaprotestowanych weksli, plakatów i anonsów, tudzież innych podatków komunalnych, ustanowionych na podstawie art. 20 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

Art. 8. Zarząd przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny” należy do Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego z Dyrektorem na czele, podporządkowanej Ministrowi Skarbu.

Minister Skarbu ustala w drodze rozporządzenia organizację przedsiębiorstwa.

Art. 9. Przedsiębiorstwu „Polski Monopol Solny” przysługuje wyłączne prawo zakupu soli, objętej monopolem sprzedaży soli, z salin i warzelnii, eksploatowanych przez inne osoby lub instytucje.

Ceny, po których producenci tej soli obowiązani będą odprzedawać ją przedsiębiorstwu „Polski Monopol Solny” ustala Minister Skarbu.

Postanowienia ust. 1 niniejszego artykułu nie odnoszą się do soli, zwalnianej przez Ministra Skarbu z pod zajęcia monopolowego w myśl postanowień § 4 p. 3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043).

Art. 10. Sprzedaż hurtowa soli w kraju dokonywana będzie przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny” bądź we własnych zakładach sprzedaży, bądź za pośrednictwem sprzedawców, posiadających zezwolenie na hurtową sprzedaż soli, wydane w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia.

Warunki udzielania, cofania i wygasania zezwoleń, o których mowa w ustępie poprzednim, czas trwania tych zezwoleń, jako też warunki prowadzenia hurtowej sprzedaży soli przez osoby, które uzyskają zezwolenia na tę sprzedaż, określa Minister Skarbu; uprawnienia powyższe przysługują Ministrowi Skarbu również w stosunku do osób, które otrzymały zezwolenia na hurtową sprzedaż soli przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Prowadzenie detalicznej sprzedaży soli nie wymaga zezwolenia, sprzedawcy obowiązani są jednak stosować się do przepisów normujących sprzedaż detaliczną, wydawanych przez Ministra Skarbu.

Minister Skarbu określa, jaki rodzaj sprzedaży należy uważać za sprzedaż hurtową lub detaliczną w rozumieniu przepisów niniejszego rozporządzenia.

Minister Skarbu może określać w drodze rozporządzenia osobne warunki sprzedaży soli, przeznaczonej na cele przemysłowe i rolnicze.

Art. 11. Ceny sprzedaży soli w kraju ustala Minister Skarbu.

Art. 12. Minister Skarbu może w drodze rozporządzenia uprawniać Dyrekcję Polskiego Monopolu Solnego i podległe jej organa przedsiębiorstwa do załatwiania w trybie postępowania administracyjnego w charakterze władz i organów skarbowych spraw, związanych z nadawaniem i cofaniem zezwoleń

na hurtową sprzedaż soli i prowadzeniem tej sprzedaży przez osoby, które uzyskały wymagane zezwolenia.

Minister Skarbu ustala przytem zakres kompetencji władz i organów przedsiębiorstwa w załatwianiu powyższych spraw, normuje tryb postępowania w tych sprawach oraz określa stosunek władz i organów przedsiębiorstwa w tym zakresie do innych władz i organów skarbowych.

Art. 13. Minister Skarbu wydaje w drodze rozporządzenia przepisy, normujące stosunek służby, uposażenie i zaopatrzenie emerytalne tych pracowników przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny”, których stosunek służbowy zostanie określony przez Ministra Skarbu jako publiczno-prawny.

Przepisy prawne z dziedziny świadczeń socjalnych, ochrony pracy i ubezpieczeń społecznych, nie będą miały zastosowania do tych pracowników.

Pracownikiem przedsiębiorstwa, o których mowa w ustępie pierwszym niniejszego artykułu, mogą być przydzielane tytułem części uposażenia mieszkania służbowe. Warunki korzystania z tych mieszkań, tryb ich opróżniania oraz wysokość potrąceń od uposażenia, za korzystanie z nich, ustala Minister Skarbu.

W razie ogłoszenia mobilizacji lub powołania na podstawie art. 81 i 84 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym pracowników przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny” — rezerwistów i zaliczonych do pospolitego ruszenia — do służby wojskowej, mogą ci pracownicy otrzymać zwolnienie od tej służby na podstawie przepisów, wydanych w tej mierze przez Ministra Spraw Wojskowych.

Pracownicy przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny”, których stosunek służbowy określony będzie przez Ministra Skarbu, jako publiczno-prawny, będą uważani za urzędników państwowych w rozumieniu prawa karnego.

Art. 14. Przy wprowadzaniu nowych przepisów o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny”, wydawanych w myśl postanowień art. 13, Minister Skarbu upoważniony będzie do rozwiązywania dotychczasowego stosunku służbowego z tymi funkcjonariuszami dotychczasowego zarządu salin państwowych, względnie Biura Sprzedaży Soli, których stosunek służbowy opiera się na przepisach o stosunku służbowym funkcjonariuszów państwowych.

Funkcjonariusze ci, o ile nie zostaną powołani do służby w przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny” na zasadach wydanego przez Ministra Skarbu rozporządzenia, lub powołani do służby w innych działach administracji państwowej, będą zwolnieni ze służby, przyczem zwolnienie funkcjonariuszów, mianowanych na stałe, może nastąpić dopiero po przeniesieniu ich przez Ministra Skarbu w stan nieczynny i w drodze zastosowania do nich następnie odpowiednich przepisów o stosunku służbowym funkcjonariuszów państwowych.

Art. 15. Od ostatecznych decyzji władz i organów przedsiębiorstwa, wydanych w trybie postępowania administracyjnego, w zakresie spraw, przewidzianych w art. 12 niniejszego rozporządzenia, jako

też i od ostatecznych decyzji Ministra Skarbu lub władz i organów przedsiębiorstwa, wydanych w trybie postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 3 niniejszego rozporządzenia, służy prawo skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 16. Przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny” pokrywa wszelkie swoje wydatki z własnych dochodów i z funduszków oraz prowadzi swą gospodarkę na podstawie rocznych planów finansowo-gospodarczych, zatwierdzanych przez Ministra Skarbu.

Z końcem każdego roku gospodarczego przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny” zestawia bilans oraz rachunek zysków i strat według zasad księgowości handlowej, wyprowadzając czysty zysk przedsiębiorstwa po potrąceniu oprócz wszystkich wydatków eksploatacyjnych opłaty monopolowej, ustanawianej przez Ministra Skarbu, oraz wszystkich podatków i opłat skarbowych, od których przedsiębiorstwo jest zwolnione.

Minister Skarbu zatwierdza bilans oraz rachunek zysków i strat i podział czystego zysku przedsiębiorstwa.

Do ogólnego budżetu państwowego wchodzi kwota wpłaty przedsiębiorstwa do Skarbu Państwa, ustalona na podstawie planu finansowo-gospodarczego.

Sprawozdania, zawierające bilans i rachunek zysków i strat za ostatni okres sprawozdawczy, oraz plan finansowo-gospodarczy na nowy okres budżetowy, będą dołączane do państwowego preliminarza budżetowego.

Minister Skarbu uprawniony jest przeznaczyć pewien odsetek czystego zysku przedsiębiorstwa na nagrody pieniężne, zapomogi i cele opieki dla jego pracowników i współdziałających z przedsiębiorstwem organów skarbowych.

Art. 17. Przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny” może zaciągać na swe potrzeby krótkoterminowe pożyczki nieprzekraczające w sumie 10% ogólnego dochodu eksploatacyjnego brutto, wykazanego w ostatnim rocznym zamknięciu rachunkowym; pożyczki te będą spłacane z dochodów przedsiębiorstwa; ogólne zasady na jakich pożyczki te mogą być zaciągane — ustala Minister Skarbu.

Zaciąganie pożyczek wyższych lub długoterminowych oraz zaciąganie jakichkolwiek pożyczek w listach zastawnych lub obligacjach i zaciąganie wszelkich zobowiązań obciążających nieruchomości przedsiębiorstwa może nastąpić tylko w granicach upoważnień ustawowych.

Art. 18. Oddanie dochodów przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny” w zastaw, może nastąpić jedynie na podstawie upoważnienia ustawowego.

Art. 19. Zastępstwo sądowe w sprawach, dotyczących praw i interesów majątkowych przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny” należy do Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 20. Rozporządzenie niniejsze nie narusza w niczem mocy przepisów prawa górniczego, ogłoszonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospoli-

tej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654), a w szczególności kompetencji Ministra Przemysłu i Handlu w zakresie przedstawicielstwa Państwa, jako właściciela pól górniczych.

Art. 21. Wykonanie niniejszego rozporządzenia z wyjątkiem postanowień art. 4 porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu, o ile chodzi o postanowienia art. 3 z Ministrem Przemysłu i Handlu, a co do art. 5 z Ministrem Sprawiedliwości, wykonanie zaś postanowień art. 4 — Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Art. 22. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą postanowienia zawarte w § 4 p. 1, §§ 8, 9 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister: *Wł. Zawadzki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Minister Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji i Minister Robót Publicznych:
Kühn

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*
